

Bryssel 18.4.2017
COM(2017) 173 final

KOMISSION KERTOMUS EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE

**sähkö- ja elektroniikkalaiteromun hyödyntämistavoitteiden uudelleentarkastelusta,
mahdollisuudesta asettaa erilliset tavoitteet uudelleenkäyttöön valmisteltavalle sähkö- ja
elektroniikkalaiteromulle**

sekä

**hyödyntämistavoitteiden laskentamenetelmän uudelleentarkastelusta sähkö- ja
elektroniikkalaiteromusta annetun direktiivin 2012/19/EU 11 artiklan 6 kohdan
mukaisesti**

1. JOHDANTO

Sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annettu direktiivi 2012/19/EU⁽¹⁾, jäljempänä 'direktiivi', tuli voimaan elokuussa 2012, ja jäsenvaltioiden oli saatettava se osaksi kansallista lainsäädäntöä viimeistään 14. helmikuuta 2014. Direktiivi on uudelleenlaadittu versio aiemmasta direktiivistä 2002/96/EY, jäljempänä 'vanha direktiivi'.

Direktiivissä vahvistetaan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun jätehuollon säännöt. Tarkoituksena on edistää kestäviä tuotanto- ja kulutustapoja ensisijaisesti ehkäisemällä sähkö- ja elektroniikkalaiteromun syntymistä. Lisäksi pyritään edistämään tällaisen romun uudelleenkäyttöä, kierrätystä ja muita hyödyntämistapoja. Näin voidaan vähentää loppukäsiteltävän jätteen määrää, tehostaa resurssien käyttöä ja edistää arvokkaiden uusioraaka-aineiden keräämistä.

Direktiivin 11 artiklalla ja liitteellä V otetaan käyttöön sähkö- ja elektroniikkalaiteromun uudelleenkäyttöön valmistelua ja kierrätystä koskevat yhdistetyt tavoitteet sekä romun hyödyntämistavoitteet. Direktiivin 11 artiklan 2 kohdassa vahvistetaan näiden tavoitteiden laskentamenetelmä.

Tällä kertomuksella täytetään seuraavat, komissiolle direktiivin 11 artiklan 6 kohdassa asetetut velvollisuudet:

1. tarkastella uudelleen direktiivin liitteessä V olevassa 3 osassa tarkoitettuja hyödyntämistavoitteita
2. tarkastella mahdollisuutta asettaa erilliset tavoitteet uudelleenkäyttöön valmisteltavalle sähkö- ja elektroniikkalaiteromulle
3. tarkastella uudelleen 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua hyödyntämistavoitteiden saavuttamista koskevaa laskentamenetelmää arvioidakseen sitä, voidaanko tavoitteet asettaa hyödyntämis-, kierrätys- ja uudelleenkäytön valmisteluprosessien tuloksena saatavien tuotteiden ja materiaalien perusteella.

Valmistellakseen tätä kertomusta komissio antoi riippumattomille konsulteille toimeksiannoksi tarkastella asiaa koskevia tilastoja, kirjallisuutta ja teknisiä tietoja. Komissio järjesti myös kuulemisia keskeisille sidosryhmille (jäsenvaltiot, toimialajärjestöt, laajennettua tuottajan vastuuta koskevat järjestelmät, kansalaisjärjestöt ja riippumattomat asiantuntijat)⁽²⁾.

Kertomuksen tarkoituksena on antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tietoa edellä mainittuja aiheita koskevista komission arvioinneista ja päätelmistä.

¹ EUVL L 197, 24.7.2012, s. 38.

² ”Study on WEEE recovery targets, preparation for re-use targets and on the method for calculation of the recovery targets”, http://ec.europa.eu/environment/waste/weee/events_weee_en.htm

2. SÄHKÖ- JA ELEKTRONIIKKALAITEROMUN HYÖDYNTÄMISTAVOITTEIDEN UDELLEENTARKASTELU

2.1. Tavoite

Direktiivin soveltamisalaan kuuluvat sähkö- ja elektroniikkalaitteet luokitellaan tällä hetkellä direktiivin liitteissä I ja II lueteltuihin kymmeneen tuotteiden lajeihin perustuvaan luokkaan³). Myöhemmin eli 15. elokuuta 2018 alkaen sähkö- ja elektroniikkalaitteet luokitellaan kuuteen keräyslajeihin perustuvaan luokkaan, jotka luetellaan liitteissä III ja IV⁴). Hyödyntämistavoitteet, jotka tuottajien on 11 artiklan 1 kohdan mukaan täytettävä, ovat luokkakohtaisia, ja ne määritellään liitteessä V.

Kierrätys- ja hyödyntämistavoitteet perustuvat yksittäisten luokkien massaan ja materiaaliakoostumukseen, ja luokittelun muuttaminen voi vaikuttaa uusien luokkien massoihin ja materiaaliakoostumuksiin. Näin ollen tärkein syy hyödyntämistavoitteiden uudelleentarkasteluun on arvioida, vaikuttaako sähkö- ja elektroniikkalaitteiden luokkien muuttuminen merkittävästi tavoitteiden kunnianhimoisuuteen.

2.2. Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun hyödyntämistavoitteiden uudelleentarkasteluun liittyvä arviointi

Analyysissä keskityttiin vertailemaan liitteessä V olevassa 2 osassa vahvistettujen, 15. elokuuta 2015 ja 14. elokuuta 2018 välisenä aikana sovellettavien kymmenen luokan hyödyntämistavoitteiden ja liitteessä V olevassa 3 osassa vahvistettujen, 15. elokuuta 2018 alkaen sovellettavien kuuden luokan hyödyntämistavoitteiden kunnianhimoisuutta.

Selvityksessä tehtiin seuraavat keskeiset päätelmät:

- Suurimmassa osassa tuotteista siirtyminen kymmenestä sähkö- ja elektroniikkalaitteiden luokasta kuuteen luokkaan ei muuta kierrätys- ja hyödyntämistavoitteiden absoluuttisia arvoja. Niissä tavoitteissa, joissa arvo muuttuu, muutos ei ole merkittävä. Ne harvat tuotteet, joihin tavoitteiden muutokset vaikuttavat (esim. ammattikäyttöön tarkoitetut työkalut, lääkinnälliset laitteet ja ammattikäyttöön tarkoitetut tarkkailu- ja valvontalaitteet), muodostavat hyvin pienen osan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun virrasta. Siksi ne vaikuttavat yhteenlaskettuun hyödyntämis- ja kierrätysasteeseen vain vähän.
- Luokituksen muutos lisää kierrätettävän massan määrää yli 7 prosenttia, mikä tarkoittaa, että vuodesta 2018 alkaen sovellettavat kierrätystavoitteet (kuuden luokan järjestelmässä) ovat kunnianhimoisemmat kuin vuodesta 2015 vuoteen 2018 sovellettavat tavoitteet (kymmenen luokan järjestelmässä). Tämä on suotavaa, sillä tavoitteiden olisi kasvettava ajan mittaan ja vuodesta 2018 sovellettavien kuutta luokkaa koskevien tavoitteiden täytäntöönpano lisää hieman tavoitteiden avulla saavutettavia ympäristöhyötyjä ja taloudellista hyötyä, koska niiden ansiosta materiaaleja hyödynnetään ja kierrätetään enemmän.
- Laitteiden luokittelu kuuteen luokkaan vastaa nykyistä paremmin keräämiseen ja käsittelyyn liittyviä toimintoja. Näin ollen se voi parantaa tietojen raportoinnin yhdenmukaisuutta ja vähentää tietojen kokoamisesta ja niiden yhdenmukaisuuden

³ Nämä luokat ovat seuraavat: 1) suuret kodinkoneet, 2) pienet kodinkoneet, 3) tieto- ja teletekniset laitteet, 4) kuluttajaelektronikka, 5) valaistuslaitteet, 6) sähkö- ja elektroniikkatyökalut, 7) lelut, vapaa-ajan- ja urheiluvälineet, 8) lääkinnälliset laitteet, 9) tarkkailu- ja valvontalaitteet sekä 10) automaattit.

⁴ Nämä luokat ovat seuraavat: 1) lämmitys- ja jäähdytyslaitteet, 2) näyttöpäätteet, monitorit ja laitteet, joiden näyttöpäätteet ovat pinta-alaltaan suurempia kuin 100 cm², 3) lamput, 4) suuret laitteet (joltain ulkomitaltaan yli 50 cm), 5) pienet laitteet (ei yhdeltäkään ulkomitaltaan yli 50 cm) sekä 6) pienet tieto- ja teletekniset laitteet (ei yhdeltäkään ulkomitaltaan yli 50 cm).

tarkistamisesta niin sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräys- ja käsittelylaitoksille kuin kansallisille viranomaisillekin aiheutuvaa hallinnollista rasitusta.

2.3. Päätelmät

Tehdyn arvioinnin perusteella komissio katsoo, että liitteessä V olevassa 3 osassa tarkoitettujen, uusia sähkö- ja elektroniikkalaitteiden kuutta luokkaa koskevien hyödyntämistavoitteiden tarkistamiselle ei ole perusteita. Tämä johtuu siitä, että kyseiset tavoitteet ovat yhtä kunnianhimoisia kuin liitteessä V olevassa 2 osassa tarkoitettut sähkö- ja elektroniikkalaitteiden kymmentä luokkaa koskevat tavoitteet, joita tällä hetkellä sovelletaan.

3. MAHDOLLISUUS ASETTAA ERILLISET TAVOITTEET UUELLEENKÄYTTÖÖN VALMISTELTAVALLE SÄHKÖ- JA ELEKTRONIKKALAITEROMULLE – ASIAA KOSKEVA TARKASTELU

3.1. Tavoite

Sitä, onko uudelleenkäyttöön valmisteltavalle sähkö- ja elektroniikkalaiteromulle tarkoituksenmukaista asettaa erilliset tavoitteet, selvitettiin keräämällä tietoa jäsenvaltioiden soveltamista käytännöistä ja analysoimalla uudelleenkäyttöön valmistelua edistäviä ja haittaavia tekijöitä. Lisäksi arvioitiin saatavilla olevan tiedon perusteella, ovatko tällaiset erilliset tavoitteet käytännössä toteutettavissa ja käyttökelpoisia.

3.2. Mahdollisuus asettaa erilliset tavoitteet uudelleenkäyttöön valmisteltavalle sähkö- ja elektroniikkalaiteromulle – asiaa koskeva arviointi

Jäsenvaltioiden Eurostatille ilmoittamien tietojen mukaan vuonna 2012 EU:ssa käytettiin uudelleen tai valmisteltiin uudelleenkäyttöä varten noin 70 000 tonnia sähkö- ja elektroniikkalaiteromua. Erillisten uudelleenkäyttöä tai uudelleenkäyttöön valmistelua koskevien tietojen raportointi on kuitenkin jäsenvaltioille vapaaehtoista, ja vain viisitoista jäsenvaltiota ilmoitti vuotta 2012 koskevat tiedot. Nämä on koottu seuraavaan taulukkoon.

Taulukko: Kerätyn ja uudelleen käytetyn tai uudelleenkäyttöön valmistellun sähkö- ja elektroniikkalaiteromun (SER) määrä vuonna 2012⁵

Jäsenvaltio	Kerätty SER (tonnia)	Uudelleenkäytetty / uudelleenkäyttöön valmisteltu SER (tonnia)	Uudelleenkäytön / uudelleenkäyttöön valmistelun aste kerätyn SER:n perusteella
Itävalta	77 402	1 248	2 %
Belgia	116 458	4 068	3 %
Bulgaria	38 431	292	1 %
Kroatia	16 187	0	0 %
Kypros	2 514	42	2 %
Tšekki	53 685	0	0 %
Tanska	76 200	0	0 %
Viro	5 465	0	0 %
Suomi	52 972	557	1 %

⁵ Lähde: ”Study on WEEE recovery targets, preparation for re-use targets and on the method for calculation of the recovery targets”, http://ec.europa.eu/environment/waste/weee/events_weee_en.htm (Tietolähde: Eurostat)

Jäsenvaltio	Kerätty SER (tonnia)	Uudelleenkäytetty / uudelleenkäyttöön valmisteltu SER (tonnia)	Uudelleenkäytön / uudelleenkäyttöön valmistelun aste kerätyn SER:n perusteella
Ranska	470 556	9 568	2 %
Saksa	690 711	11 845	2 %
Kreikka	37 235	0	0 %
Unkari	44 262	0	0 %
Irlanti	41 177	360	1 %
Italia	497 378	–	–
Latvia	4 694	37	1 %
Liettua	14 259	0	0 %
Luxemburg	5 010	0	0 %
Malta	1 506	0	0 %
Alankomaat	123 684	475	0 %
Puola	175 295	791	0 %
Portugali	43 695	33	0 %
Romania	23 083	0	0 %
Slovakia	22 671	0	0 %
Slovenia	9 430	30	0 %
Espanja	157 994	351	0 %
Ruotsi	168 612	0	0 %
Yhdistynyt kuningaskunta	503 611	41 630	8 %
YHTEENSÄ	3 474 177	71 327	2 %

Kun otetaan huomioon, että moni jäsenvaltio ei ilmoittanut erikseen uudelleenkäytetyn tai uudelleenkäyttöön valmistellun sähkö- ja elektroniikkalaiteromun määrää ja että jäsenvaltioiden raporteissa ei määritely, mitkä toimet katsottiin uudelleenkäytöksi ja uudelleenkäyttöön valmisteluksi, tietoja ei voida pitää riittävän edustavina. Tiedoista voidaan kuitenkin päätellä, että muutamaa jäsenvaltiota lukuun ottamatta uudelleenkäyttö ja siihen valmistelu eivät ole kovin kehittyneitä EU:n tasolla. Selvityksessä todettiin, että käytettyjen tuotteiden kulutustottumuksissa on merkittäviä eroja jäsenvaltioiden välillä, mikä on vaikuttanut alan kehitykseen. Tämän vuoksi uudelleenkäyttöön valmistelun potentiaalia on melko vaikea arvioida koko EU:n osalta.

Selvityksessä analysoitiin, onko uudelleenkäyttöön valmistelulle käytännössä mahdollista asettaa erillistä tavoitetta. Taloudellisten vaikutusten näkökulmasta uudelleenkäyttöön valmistelu voisi synnyttää merkittäviä tuloja ja säästöjä. Sillä olisi myös myönteisiä sosiaalisia vaikutuksia, sillä se edistäisi työpaikkojen luomista ja antaisi pienituloisille mahdollisuuden ostaa edullisia kodinkoneita. Uudelleenkäyttöön valmistelun mahdolliset ympäristövaikutukset liittyvät uusien sähkö- ja elektroniikkalaitteiden valmistustarpeen vähenemiseen ja jätteen synnyn ehkäisemiseen. On kuitenkin otettava huomioon myös energiankulutus, sillä uudet laitteet ovat usein energiatehokkaampia kuin uudelleenkäytetyt vanhat laitteet.

Erillisen tavoitteen asettaminen uudelleenkäyttöön valmistelulle edellyttäisi toisaalta myös hyvää tuntemusta siitä, paljonko sähkö- ja elektroniikkalaiteromua voitaisiin valmistella

EU:ssa uudelleenkäyttöön ja olisiko logistiikan muuttaminen taloudellisesti toteutettavissa. Nämä tiedot ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että sähkö- ja elektroniikkalaiteromun uudelleenkäytön potentiaali voidaan todella hyödyntää. Etenkin niissä jäsenvaltioissa, joissa uudelleenkäyttöön valmistelu on yhä kehittymätöntä, erillinen tavoite edellyttäisi keräysrakenteiden muuttamista ja uusien menettelyjen käyttöönottoa sähkö- ja elektroniikkalaiteromun testaamiseen keräyksen yhteydessä ennen kuljettamista muualle. Lisäksi olisi kehitettävä raportointijärjestelmä, jolla voitaisiin poistaa riski jätteen huomioimisesta raportoinnissa kahteen kertaan, sillä sähkö- ja elektroniikkalaiteromua voidaan kerätä ja valmistella uudelleenkäyttöön useita kertoja ennen kierrättämistä. Raportointijärjestelmässä olisi myös tehtävä ero uudelleenkäyttöön valmisteltavien sähkö- ja elektroniikkalaiteromun todellisten virtojen ja sellaisten laitteiden välillä, jotka käytetään uudelleen ilman, että ne ovat jätettä. Jos uudelleenkäyttöön valmistelulle asetetaan erillinen tavoite, on myös vaarana, että sähkö- ja elektroniikkalaitteiden valmistajat edesauttavat tavoitteen saavuttamista eritasoisesti, sillä kaikissa sähkö- ja elektroniikkalaitteiden luokissa ei ole samanlaista kysyntää käytetyille tuotteille. Joissakin tapauksissa eroa voi olla jopa saman laitteen eri tuotemerkkien välillä. Vaikka tämä epätasaisuuden riski on olemassa myös yhdistettyä tavoitetta sovellettaessa, sen tarjoama joustavuus auttaa kuitenkin tasoittamaan käytettyjen tuotteiden kysynnän eroja eri sähkö- ja elektroniikkalaiteluokkien välillä.

Selvitys vahvisti, että erillisen tavoitteen asettaminen uudelleenkäyttöön valmistelulle loisi talouden toimijoille ja jäsenvaltioille uusia velvoitteita (esim. raportointi ja seuranta) ja lisäisi hallinnollista raskautta merkittävästi. Vuodesta 2015 alkaen sovellettava uudelleenkäyttöön valmistelua ja kierrätystä koskeva yhdistetty tavoite (liite V, 2 ja 3 osa) mahdollistaa sen, että jäsenvaltiot voivat saavuttaa tavoitteen suosimalla sekä kierrätystä että uudelleenkäyttöön valmistelua. Jos jäsenvaltiot kuitenkin asettavat kansallisia tavoitteita sähkö- ja elektroniikkalaiteromun valmistelulle uudelleenkäyttöä varten, ne ovat muita todennäköisemmin aktiivisesti edistämässä käytäntöjä, jotka lisäävät romun valmistelua uudelleenkäyttöön. Tällaisiin käytäntöihin kuuluu esimerkiksi se, että uudelleenkäyttökusten henkilökunnalle annetaan pääsy laitteisiin, kuten direktiivin 6 artiklan 2 kohdassa edellytetään. Tällä tavalla kyseiset jäsenvaltiot saavuttavat parempia tuloksia sähkö- ja elektroniikkalaiteromua koskevan EU:n jätehierarkian suhteen.

3.3. Päätelmät

Komissio toteaa arvioinnin keskeisten tulosten perusteella, että tässä vaiheessa ei ole tarkoituksenmukaista asettaa direktiivissä erillisiä tavoitteita uudelleenkäyttöön valmisteltavalle sähkö- ja elektroniikkalaiteromulle. Komissio aikoo kuitenkin edistää jäsenvaltioiden välistä tietojenvaihtoa hyvien käytäntöjen tunnistamiseksi niissä jäsenvaltioissa, joissa sähkö- ja elektroniikkalaiteromun valmistelulle uudelleenkäyttöön on asetettu tavoitteita kansallisella tai alueellisella tasolla tai laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien puitteissa.

4. SÄHKÖ- JA ELEKTRONIKKALAITEROMUSTA ANNETUN DIREKTIIVIN 2012/19/EU 11 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETUN HYÖDYNTÄMISTAVOITTEIDEN SAAVUTTAMISTA KOSKEVAN LASKENTAMENETELMÄN UDELLEENTARKASTELU

4.1. Tavoite

Direktiivin 11 artiklan 2 kohdan määritelmän mukaan prosentteina ilmaistujen hyödyntämistavoitteiden saavuttaminen lasketaan jakamalla hyödyntämis-, kierrätys- tai uudelleenkäyttöön valmistelulaitokseen tulevan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun paino

kaiken erilliskerätyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun painolla kunkin luokan osalta (tulevan romun määrään perustuva lähestymistapa).

Laskentamenetelmän uudelleentarkastelussa pohdittiin, onko toteutettavissa ja käyttökelpoista asettaa tavoitteet hyödyntämis-, kierrätys- ja uudelleenkäytön valmisteluprosessien tuloksena saatavien tuotteiden ja materiaalien perusteella (saataviin tuotteisiin ja materiaaleihin perustuva lähestymistapa).

4.2. Hyödyntämistavoitteiden saavuttamista koskevan laskentamenetelmän uudelleentarkasteluun liittyvä arviointi

Selvityksessä analysoitiin ensin useista tietolähteistä⁽⁶⁾ kerättyjä tietoja prosesseista saatavien tuotteiden ja materiaalien määrästä jäsenvaltioiden tasolla. Tietoja kerättiin myös sidosryhmiä kuulemalla. Selvityksessä todettiin, että jäsenvaltiotasolla ei ole saatavilla juuri lainkaan tietoa hyödyntämis-, kierrätys- ja uudelleenkäytön valmisteluprosessien tuloksena saatavista tuotteista ja materiaaleista (saatavista jakeista tai muista materiaali-jakeista) ja että niistä on olemassa vain rajallisia tietokantoja etenkin silloin, jos laajennettua tuottajan vastuuta koskevissa järjestelmissä sovelletaan tiettyjen teknisten eritelmien⁽⁷⁾ mukaan kehitettyjä raportointivälineitä.

Tämän vuoksi todettiin, että lupaavin lähestymistapa prosesseista saataviin tuotteisiin ja materiaaleihin liittyvän datan keräämiseen on se, että jäsenvaltiot tehostavat direktiivin 11 artiklan 4 kohdan vaatimusten täytäntöönpanoa sen varmistamiseksi, että tuottajat tai näiden puolesta toimivat kolmannet osapuolet pitävät kirjaa myös lähtevistä tuotteista ja materiaaleista. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi edistettävä tätä kirjanpitoa yhdenmukaistavien välineiden käyttöä.

Prosesseista saataviin tuotteisiin ja materiaaleihin perustuvien hyödyntämistavoitteiden ympäristöhyödyistä todettiin selvityksessä, että lähestymistapa voi kannustaa tehostamaan kierrätystä teknisten parannusten avulla. Koska arvokkaat materiaalit, joita on sähkö- ja elektroniikkalaiteromussa paljon, kierrätetään jo nyt lähes kokonaan niiden taloudellisen arvon vuoksi, prosesseista saatavien tuotteiden ja materiaalien yhteenlaskettuun määrään perustuvien tavoitteiden vaikutus todellisiin kierrätyskäytäntöihin voi olla vähäinen. Selvityksessä todettiin myös, että saataviin tuotteisiin tai materiaaleihin perustuvat (tai materiaaleihin perustuvat) tavoitteet eivät vaikuta merkittävästi sähkö- ja elektroniikkalaiteromun puhdistamisen seurantaan, sillä se tapahtuu tavallisesti esikäsittelynä kierrätysprosessin varhaisessa vaiheessa. Ympäristön kannalta olisi siis suositettava sitä, että jäsenvaltiot panevat täytäntöön direktiivin 8 artiklassa ja liitteessä VII edellytettyä valikoivaa käsittelyä ja siihen kuuluvaa puhdistusta koskevan vaatimuksen. Kaiken kaikkiaan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräystavoitteiden tiukalla täytäntöönpanolla ja täytäntöönpanon valvonnalla ja seurannalla on suuri vaikutus romun tosiasialliseen kierrätykseen ja hyödyntämiseen. On nimittäin osoitettu, että keräysjärjestelmiin tuleva sähkö- ja elektroniikkalaiteromu yleensä hyödynnetään ja kierrätetään tehokkaasti painossa mitattuna.

Komissio esitti kiertotaloutta koskevassa toimintasuunnitelmassa aikovansa edistää eurooppalaisten standardien laatimista sähkö- ja elektroniikkalaiteromun, käytettyjen paristojen ja muiden monimutkaisten käytöstä poistettujen tuotteiden materiaalihokasta kierrätystä varten kriittisten raaka-aineiden kierrättämisen lisäämiseksi. Tämä on

⁶ Eurostatin tiedot, jätepuitedirektiiviä 2008/98/EY ja sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annettua direktiiviä koskevat jäsenvaltioiden täytäntöönpanokertomukset sekä kansallisten viranomaisten kuulemiset.

⁷ WEEELABEX:n tekninen eritelmä sekä sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräys-, logistiikka- ja käsittelyvaatimuksia koskevan standardin EN-50625-1 osa 1 ja standardin TS 50625-3-1 osa 3-1.

käytännöllisempi toimintatapa kuin prosesseista saataviin tuotteisiin ja materiaaleihin perustuvien sitovien kierrätystavoitteiden asettaminen.

4.3. Päätelmät

Komissio katsoo tehdyn arvioinnin pohjalta, että ei ole pakottavia perusteita korvata tulevan romun määrään perustuvaa hyödyntämistavoitteiden saavuttamista koskevaa laskentamenetelmää asettamalla tavoitteita, jotka perustuvat hyödyntämis-, kierrätys- ja uudelleenkäytön valmisteluprosessien tuloksena saataviin tuotteisiin ja materiaaleihin (saataviin tuotteisiin ja materiaaleihin perustuva lähestymistapa).